

σχολιανά

σχολιανά κ. **σκολιανά, τα**, ουσ. [πλ. του ουδ. σχολιανός], εύχρ. μόνο στη φρ. ακούω τα σχολιανά μου, δέχομαι αυστηρές επιπλήξεις για κάποια παράληψη, παρατυπία ή αταξία μου: «Ξέχασα να πληρώσω το φως και θ' ακούσω τα σχολιανά μου απ' τον πατέρα μου».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας